

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

361.85

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Hollandus emlék

Forrás:

Az Újság

Byp.
(Helv)1920 [X] 24
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Hollandus emlék.

— Egy magyar diák naplójából. —

Medveczky Tibor budapesti gimnázistával hollandus földön állt meg a vonat egy ragyogó tavaszi napon. Nyaralni ment ő is; Budapesten hagyta édesapját, a ki kopottan-szegényen élt tanári hivatásának megrikatta vézna-sápadt nővérkéit, a mikor bucsuzkodtak. És jött az első levél. Tibor örömteli sorokban jelentette szerencsésjét: hogyan fogta karján a broek-langendijki vasuti állomáson Jan Kruck zöldségtermelő, milyen boldogsággal vitte csinos házába s milyen szeretettel fűrésztötték tejben-vajban a jó hollandusok. Meg sem kérdezték, melyik templomban imádja az Urat, iskolai bizonyítványa sem érdekelte őket, csak a bánatos szemét nézték, lesóványodott arcán felejtették a szemüket és etették, becézték, mert olyan emberrones volt a derék magyar diák, mint nemzete itt a messzi Keleten.

Tibor nekimelegedett a hollandus életnek, üres óráiban nekivágott csónakján az öntözőcsatornák labirintusának és ott termett Kruck bácsi hat hektár terjedelmű paradicsomában, a káposzta, burgonya, karfiol és csekélyrépa áldásdus földjén, s gyomlált és szorgoskodott egy tizenhárom éves fiú minden igyekezetével. És látta, hogy milyen szorgos nép lakik a tenger szegélyén. Látnia kellett, hogy csak az boldogul, a ki dolgozik. Ifju és öreg egyaránt. Pajtkájá, a tizenkétéves Kruck-fiú, miután elvégezte a hatévnyolcórás elemi iskolát, kapát fogott a kezébe s apja oldalán lépett az élet iskolájába. Szenttanuja volt annak, hogy a becsületes munka megtermi gyümölcsét. El-ellátogatott a zöldségbörzére, a feiling-ra és a természet nyitott köny-

véből tanulta a közgazdasági alapelemeket, a miket a pesti fiúk száraz tankönyvek holt betűiben keresgélnek.

Tibor most hazajött és csodálkozva mesélte, hogy nem látott földhözragadt szegény embert messzi vidéken. S nem látott egy olyan hollandus házat sem, ahol kifogásolni való akadát volna a rend és tisztaság ellen. Szellőzött, padlózott, kényelmes szobában lakik a legegyszerűbb ember is Hollandiában. És megjegyezte magának azt is, hogy ez a gazdag nép mennyire nem rabszolgája a gyomrának. Kiadósan étkezik, főleg húst, tejet, sajtot, krumplit és vaját, de csak egyszer eszik meleget és mindig csak annyit, a mennyi szükséges.

Tibor rajongva beszélt nekem arról a felfedezéséről is, hogy Hollandiában nagyon szeretik egymást az emberek. Nem gyűlölködnek, nem veszekszenek, csak dolgoznak és takarékoskodnak. A politika alig érdekli őket.

— Bizony szép ott az élet. — mondta ifju barátom — de azért mégis hazavágytam. Kruck papa szép levelet írt édesapámnak, tessék csak elolvasni.

Idézem a német nyelven írt levél egyik részét: „Nekünk is nagyon kellemes volt, hogy tehattünk valamit Tibor érdekében és az önök oly súlyosan megpróbáltunk nemzetéért. Reméljük, hogy a jó Isten nem vonja meg és önöktől a segítségét... Tibor még sokáig a mi fiunk, testvérünk és barátunk marad.”

Ezeket a sorokat írta az a hollandus kéz, a melyik hét kilóval hízlalta meg a vézna magyar diákat és annyi csomagot mellékel a vasuti kocsiba, hogy Tibor apja konfliktus volt kénytelen fogadni. Talán új, jobb élet iskolájában. Szenttanuja volt annak, hogy tanárember is kocsikázik Budapesten. Igaz, hogy csak egy s az is a hollandusok jóvoltából... (1)